

Aleksander Fredro
DAMY I HUZARY

Zbigniew Waszkielewicz
CHCIWOŚĆ

- Fundacja Teatr IOTA -
prezentacje II etapu SCENY SŁOWA_2015:
- > **27.11.2015, g.18:00** - Giżycko, Klub Wojskowy
15 Giżyckiej Brygady Zmechanizowanej
 - > **28.11.2015, g.18:00** - Ryn, Ryńskie Centrum Kultury

Reżyseria
Zbigniew Waszkielewicz
Asystent reżysera
Bożenna Oleksiak
Muzyka
Georges Bizet

Obsada etiudy "CHCIWOŚĆ":

SKĄPIEC	-	Zygmunt Raczkowski
PIECZENIARKA	-	Danuta Poć
ANIELA	-	Sabina Zawadzka
HANDLARZ	-	Mariusz Kuncer
MAGDALENA	-	Lilia Rechimbach
KASIA	-	Ewa Ostrowska

-

Obsada spektaklu "DAMY I HUZARY":

MAJOR	-	Ryszard Należyty
ROTMISTRZ	-	Zbigniew Waszkielewicz
EDMUND	-	Paweł Lachowicz
KAPELAN	-	Jerzy Opęchowski
PANI ORGONOWA	-	Czesława Aptazy
PANI DYNDALSKA	-	Lidia Należyty
PANNA ANIELA	-	Bożenna Oleksiak
ZOFIA	-	Ewa Sylwestrzak
JÓZIA	-	Halina Stachurska
Zuzia	-	Elżbieta Tomaszewska
FRUZIA	-	Irena Rynowiecka, Wiktoria Sokołowska
GRZEGORZ	-	Irena Bronowicka
REMBO	-	Zbigniew Piekarczyk

foto	-	Ewa Sylwestrzak
rejestracja video	-	Teresa Wasilewska
montaż DVD	-	Andrzej Kowal
realizacja akustyczna	-	Katarzyna Żukowska
redakcja programu	-	Zbigniew Waszkielewicz

SCENA SŁOWA - w czwartym wydaniu teatru czytanego mamy dwie pozycje: „DAMY I HUZARY” Aleksandra Fredry oraz „CHCIWOŚĆ”, etiudę w konwencji komedii dell'arte.

Osią tematyczną komedii „DAMY I HUZARY” jest ożenek, wydanie dorodnej acz niezamożnej panny za jej wuja w sile wieku, a raczej za jego majątek, bo taki jest cel zabiegów matki panny i jej ciotek. Temat ożenku jest odwiecznie aktualny, kontekst majątkowy też nierzadko dzisiaj występuje, ale mieni się on teraz swoistymi odcieniami: bo za jaki majątek mogą się wydać panny i kawalerowie pracujący na tzw. *umowach śmieciowych*? Najlepszym posagiem byłaby dla nich normalność, czyli umowa o pracę. I tutaj można poruszyć temat wiodący etiudy dell'arte, czyli tytułową *chciwość*. W ostatnich latach bujnie rozkwitającego kapitalizmu niektórzy ekonomiczni eksperci pozwalali sobie widzieć w chciwości motor napędowy rozwoju gospodarczego. A fe, cecha ta przez wieki była wredna I taką pozostanie - rosnące rozwarstwienie ekonomiczne ludzi nakazuje rzeczy nazywać po imieniu. Chciwość jest być może motorem napędowym, ale wyłącznie zaniku cech wspólnotowych wśród ludzi, społecznej solidarności, gdy lepiej radzący sobie ekonomicznie są skłonni wspomagać pozostałych.

Chciwość ponadto generuje rozwój innej niemiłej cechy: zawiści.

Ale pomijając wspomniane poważne konteksty jest jeszcze bardzo istotny pretekst do realizacji i oglądania spektakli jak w niniejszym wydaniu Sceny Słowa: HUMOR oraz ŚMIECH.

Co dalej w Scenie Słowa? W przyszłym roku pragniemy zrealizować kolejne pomysły repertuarowe - może Różewicz lub Mroźek z naszych współczesnych dramaturgów? A klasyka? W roku 2016 zrealizujemy którąś ze sztuk z ogromnego dorobku Wiliama. Shakespeare'a

Zbigniew Waszkielewicz

Fotoreportaż z prób spektaklu "DAMY I HUZARY" Aleksandra Fredry

Fotoreportaż z prób etiudy "CHCIWOŚĆ" Zbigniewa Waszkielewicza

Iwona Zofia Rosa

NIE UCHODZI, NIE UCHODZI...CZYLI DAMY I HUZARY to komedia w 3 aktach prozą Aleksandra Fredry, powstała i wystawiona we Lwowie w 1825. Jest to druga pod względem popularności i po *Zemście* - komedia tego wybitnego twórcy.

Akcja rozgrywa się między kampaniami 1809 i 1812 w domu Majora na wsi, gdzie zjechali się koledzy pułkowi gospodarza (Rotmistrz, Porucznik, Kapelan) oraz jego siostry „jedna starsza i grubsza od drugiej” - ze służącymi, kociętami, szczeniętami i ptaszkami w klatce. To wprowadza zamęt w spokojne życie kawalerów, których łączy braterstwo broni, silniejsze niż więzy krwi. Major mówi: „wolę huk moździerzy niż kobiecie świergotanie.... Pokażę, że żołnierz potrafi domem rządzić bez kobiet”.

Źródło perypetii to pomysł jednej z sióstr, Orgonowej, by zaaranżować małżeństwo między swą osiemnastoletnią córką Zofią i majątnym pięćdziesięciosześcioletnim bratem, rzecz oczywista dla majątku, utożsamianym przez Orgonową ze szczęściem: „Dobra wieść, która zapewne w inne ręce wpadnie” {gdy Zofia nie poślubi Majora}. To uruchamia całą lawinę zabawnych sytuacji: okazuje się, że Zofia kocha z wzajemnością Porucznika, ale młodzi muszą ukrywać swe uczucie i... jak to w komedii... knują intrygę. Zofia ma udawać posłuszeństwo matce i przychylność Majorowi, by zyskać na czasie i ułożyć plan wyjścia z sytuacji. Tymczasem niespodziewanie Major, zagorzały wróg małżeństwa - ulega wdziękom Zofii i gotów się jest żenić! Niemalży udział w przełamaniu jego uporu i skrupułów co do różnicy wieku ma jedna z sióstr. Oto skrzący się dźwiękiem dialog rodzeństwa:

Próby “DAM I HUZARÓW” w Klubie Seniora

Dyndalska: Kobiety prędko się starzeją.

Major: To prawda.

Dyndalska: Ona za dziesięć lat będzie miała dwadzieścia osiem.

Major: To prawda.

Dyndalska: A za piętnaście trzydzieści trzy.

Major: Prawda.

Dyndalska: I Już po młodości. Cóż za wielka różnica {wieku} między wami?

Przyjaźń mężczyzn zostaje wystawiona na próbę, gdy zaczynają ulegać urokom przybyłych kobiet, a nawet tracić dla nich głowę. Ale jak to w komedii bywa, gdy wydaje się, że sytuacja zmierza ku katastrofie, następuje nagła zmiana i wszystko kończy się pomyślnie, a przyjaciele świętują powrót rozumu i starego porządku kawalerskiego życia.

Mimo iż od powstania utworu upłynęło wiele czasu, nieustannie święci on tryumfy na deskach teatrów profesjonalnych i amatorskich. Warto wspomnieć nowatorską inscenizację Stefana Jaracza z 1932, muzyczną wersję komedii Fredry w Teatrze Rampa czy inscenizację Teatru Telewizji w reż. Olgi Lipińskiej, a ostatnio (emitowane w TVP KULTURA listopadzie 2015) w reż. Krystyny Jandy. Świadczy to o ponadczasowości poruszanych tu problemów: walki płci, perypetii damsko-męskich związanych z kawalerstwem, swataniem, ożenkiem, co znajduje odzwierciedlenie w licznych dowcipach, opowiadanych tak przez mężczyzn jak i kobiety. Wartość utworu potwierdzają także liczne przekłady na język niemiecki, węgierski., francuski, rosyjski, czeski, słowacki, angielski.

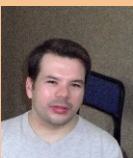
Uczestnicy projektu, to oni biorą udział w drugiej realizacji SCENY SŁOWA_2015.

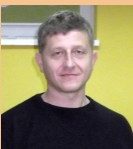
Czesława Aptazy - z zawodu jest geodetą. aktualnie na emeryturze, jej marzeniem od dzieciństwa był taniec i śpiew, ale rodzice nie zgodzili się aby poszła do Zespołu Pieśni Tańca "MAZOWSZE" - dzisiaj wśród różnych artystycznych aktywności Giżyckiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku zajmuje się też teatrem, w Formacji Teatralnej "Na luzie". Pełni społeczną funkcję Przewodniczącej Klubu Seniora. Ma troje dzieci i sześcioro wnucząt.

Irena Bronowicka - wykształcenie średnie ekonomiczne, rencistka. Od 5 lat jest słuchaczką GUTW, z grupą etyki występuje w krótkich sztukach Scenicznych. Zajmuje się też rękodziełem, na własny użytek. Lubi ponadto czytać książki, rozwiązywać krzyżówki, gra też w boccia i uczęszcza na zajęcia aikido.

Mariusz Kuncer - absolwent II LO w Giżycku, uczył się też w Białymstoku w policealnym studium muzycznym. Od zawsze pasjonował się teatrem, aktorstwem i reżyserią. Teatr jest też dla niego formą rehabilitacji, ciągłej pracy nad własnym ciałem i jego ograniczeniami. Interesuje go także muzyka, literatura i film. Obecnie śpiewa w chórze "Cantabile przy Giżyckim Centrum Kultury. Pozostałe zainteresowania to nowinki technologiczne, gry komputerowe - ponadto uwielbia programy naukowe typu Discovery.

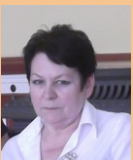
Paweł Lachowicz - Jest po czterdziestce - jak mówi: właśnie złapał drugi oddech. Absolwent Politechniki Gdańskiej, kierunku inżynierii środowiska. Ochrona mazurskiego środowiska naturalnego to dla Pawła wielka przygoda, której daje się porwać zarówno w pracy, jak i podczas wypoczynku z rodziną: na szlaku rowerowym, podczas rejsu po jeziorach lub nurkowania, które jest jego równie wielką pasją. Ostatnio porwał się na coś jeszcze dwajniejszych...!?

Lidia Należyty - Prezes Zarządu Żeglugi Mazurskiej Sp. z o.o., wieloletni samorządowiec, obecnie radna Powiatu Giżyckiego, szczęśliwa żona i matka, trójki już dorosłych dzieci. W kółkach recytatorskich i teatralnych uczestniczyła już od szkoły podstawowej. Wolny czas najchętniej spędza na czytaniu książek. Z przyjemnością wraca do tekstów najwybitniejszych dramatopisarzy, których teksty nigdy się nie dezaktualizują.

Ryszard Należyty - pracownik samorządowy, z wykształcenia prawnik. Chciałby, by na obszarze Mazur utworzono drogi rowerowe z wykorzystaniem nieczynnych torowisk kolejowych - to jest jego największym marzeniem.

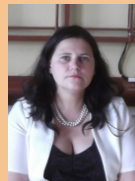

Bożenna Oleksiak - absolwentka Policealnego Studium KULTURA DLA DOROSŁYCH w Olsztynie, specjalność TEATR. Od 1985 roku do maja 2015 kieruje Gminnym Ośrodkiem Kultury i Rekreacji w Wilkasach. Jej osobistym ważnym dorobkiem na rzecz społeczności lokalnej jest stworzenie 15 świetlic wiejskich w gminie Giżycko. W roku 1993 wymyśliła i organizuje rokrocznie Powiatowe Turnieje Pięknego Czytania. Hobby: podróże, tańce hiszpańskie na plaży, śpiew.

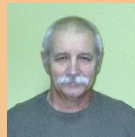

Jerzy Opęchowski - Zawód - oficer, ukończył Wyższą Szkołę Oficerską Służb Kwatermistrzowskich w Poznaniu. Obecnie emeryt, działający aktywnie student Giżyckiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku, członek Rady Słuchaczy. Wysportowany - ćwiczy Aikido, tańczy, prowadzi ze studentami GUTW rytmikę oraz grę boccia. Członek Formacji Teatralnej "Na luzie", zagrał w niej w wielu spektaklach.

Ewa Ostrowska - od lat związana z pracą w samorządzie lokalnym, obecnie Dyrektor Centrum Profilaktyki Uzależnień i Integracji Społecznej, kieruje Świetlicą Socjoterapeutyczną, Młodzieżowym Klubem Integracji Społecznej "Pełna Chata", Klubem Seniora i Giżyckim Uniwersytetem III Wieku. Przewodnik turystyczny i pilot wycieczek, trener nordic walking. Lubi podróże, taniec towarzyski, czytanie książek, aktywny wypoczynek.

Zbigniew Piekarczyk - z urodzenia Krakowianin, emerytowany żołnierz zawodowy. Żonaty, dziadek czworga wnucząt. Jako jedyny mężczyzna w OKK przy Bibliotece miejskiej w Giżycku. W wolnych chwilach pisze wiersze i aforyzmy.

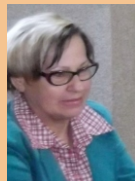
Danuta Poć - Przewodnicząca Rady Słuchaczy GUTW. Wiele lat prowadziła działalność handlową, a teraz oddaje się swojej głównej pasji, czyli teatrowi. Jest członkiem Formacji Teatralnej "NA LUZIE", opiekuje się też grupą teatralną "NIEPOKORNI", z którą ma dużo wyjazdów z prezentacjami. Sceniczne hobby uprawia od najmłodszych lat, już jako uczennica wygrywała konkursy recytatorskie. Tę pasję - mówi - odziedziczyła po rodzicach.

Zygmunt Raczkowski - technik mechanik, aktualnie emeryt. W wolnych chwilach gra w szachy, także szkoli młodzież w tym zakresie; udziela się społecznie w Związku Emerytów i Rencistów. Aktywnie uczestniczy w różnych aktywnościach GUTW: brydż, zajęcia komputerowe, teatr, wykłady z etyki.

Lilia Rechimbach - jest absolwentką średniego studium zawodowego, 35 lat pracowała w Urzędzie Skarbowym w Giżycku. Interesuje ją sport (piłka ręczna) oraz różne zajęcia w ramach GUTW, którego słuchaczką jest od 3 lat: gimnastyka, latino solo, boccia. Uczęszczała przez kilka lat na lekcje jęz. Rosyjskiego, który ją bardzo interesuje, a związki z tym językiem ma od dzieciństwa, ponieważ urodziła się w Krasnojarsku na Syberii.

Iwona Zofia Rosa - z zamiłowania nauczyciel języka polskiego (28 lat); od 6 lat dyrektor I LO w Giżycku. Jako polonista wychodzi poza tzw. podstawę programową, robi więcej niż ta podstawa wymaga. Jest uwrażliwiona na poprawność posługiwania się językiem ojczystym w jego codziennym użytkowaniu, bo publiczny i prywatny mówiony język polski coraz bardziej zamienia się w kolejny język obcy. Pasje: literatura i teatr, także taniec.

Irena Rynowiecka - emerytka, słuchaczka Giżyckiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku od początku działalności. Aktywnie uczestniczy w grupie artystycznej "Niepokorni", udziela się społecznie w Niemieckim Stowarzyszeniu Kulturalno-Socjalnym w Giżycku, przy którym działa chór, do którego należy. Jej pasją są różnego rodzaju robotki ręczne-artystyczne oraz czytanie książek.

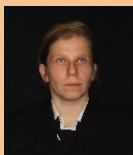

Halina Stachurska - wykształcenie średnie techniczne. Interesuje się kulturą i sztuką. Od 5 lat jest aktywną słuchaczką GUTW - należy do dwóch grup teatralnych: "NA LUZIE" i "NIEPOKORNI", często wyjeżdża z tymi grupami poza Giżycko. Śpiewała w chórze "Srebrne Nutki", tańczy w zespole "Cyganeczki". Od 20 lat jest członkiem Klubu Seniora "Mazury", jest od wielu lat członkiem Zarządu. Ma troje dzieci. Lubi przyrodę, las, działkę, czytać poezję.

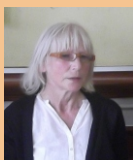
Wiktoria Sokołowska - z zawodu technik odzieżowy. Jest słuchaczką Giżyckiego Uniwersytetu Trzeciego Wieku. Pasje: książki, teatr, muzyka, podróże, las i kwiaty

Ewa Alicja Sylwestrzak - absolwentka Wydziału Prawa i Administracji UWM w Olsztynie, kierunek Administracja. Szczęśliwa żona i matka trójki dzieci: Julii, Mateusza i Poli. Uwielbia polskie góry Tatry. Fascynuje ją piękno krajobrazu i królestwo świata zwierząt. W chwilach wolnych uwielbia czytać książki i słuchać Chopina! Kulisy teatru z pasją odkrywa od wielu lat i nie zamierza na tym poprzestać...

Elżbieta Tomaszewska - Jest specjalistą od społecznych ubezpieczeń: przez 20 lat zajmowała się tym w Giżyckim ZUS. Gdy spogląda wstecz - okres trosk i lęków. Trudny to był okres, lecz pełen nadziei i sukcesów. Nie miała - uważa - szczęścia do ludzi. Odkoczniały był: taniec, książka, śpiew. Dziś spokój na dobre powrócił. Spełnia marzenia i śmiać się chce.

Teresa Wasilewska - kulturoznawca, pracowała w wielu instytucjach kultury, m.in. w Muzeum Śląskim w Katowicach oraz w Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski w Warszawie. Jest Wiceprezesem Zarządu Fundacji Teatr IOTA. Interesuje się estetyką, sztuką we wszelkich jej przejawach, nowymi koncepcjami funkcjonowania muzeów. Lubi duże miasta i rozmowy z ludźmi. Zwiedza także ogrody.

Sabina Zawadzka - najstarsza uczestniczka projektu, ukończyła technikum samochodowe, ale pracowała akurat w innych zawodach. Była w szkole podstawowej nauczycielką śpiewu a PGR Wydminy przez długie lata księgową. Od kilkudziesięciu lat jej pasją jest sztuka, w tym przede wszystkim teatr. W Klubach Seniora w Wydminach i Giżycku udzielała się jako autorka scenariuszy, choreografka i aktorka. Występowała także z powodzeniem w konkursach recytatorskich: gminnych, powiatowych i regionalnych.

Katarzyna Żukowska - lat 18, najmłodsza uczestniczka projektu, jest uczennicą III klasy Technikum w Zespole Szkół Kształtowania Środowiska i Agrobiznesu w Giżycku. Bardzo lubi czytać, jej ulubionym autorem jest Carlos Ruiz Zafon, bardzo podobała się jej "Gra anioła". Lubi ponadto taniec, spacerować.

Zbigniew Waszkielewicz - absolwent PWST w Krakowie. Od roku 1986 prowadzi autorską działalność artystyczną i edukacyjną pod nazwą Teatr IOTA. W r. 2008 otrzymał od Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego odznakę "Zasłużony dla kultury polskiej". Lubi czytać, także pisze, nie tylko dla teatru: napisał powieść "Wujek Ziuniek na długie zimowe wieczory", otrzymał za nią w roku 2013 "WAWRZYN - literacką nagrodę Warmii i Mazur". Jest Prezesem Zarządu Fundacji Teatr IOTA.

Fundacja Teatr IOTA pragnie podziękować osobom, które w różny sposób dopomogły w roku 2015 przy realizacji naszych projektów, są to,:

Barbara Grązewicz-Chłudzińska, Ewa Bratny, Zdzisława Wojciechowicz
Andrzej Haręza, Ryszard Należyty, Mirosław Nowakowski

Teatr IOTA - autorski teatr Zbigniewa Waszkielewicz, założony w 1986 roku w Katowicach.

W roku 1995 za swoją siedzibę obrał wieś Radzie na Mazurach, pomiędzy Elkiem a Giżyckiem, gdzie powstają spektakle, akcje plastyczne i projekty warsztatowe.

Realizacje:

- ul style="list-style-type: none; padding-left: 0;">
- 1986 - „Lamus”
- 1987 - „Menażeria Pana Rowerka”
- 1988 - „Lamus II”; „Wędrówka”
- 1990 - „Uniformy”
- 1992 - „Grawitacja Niebieskie-Czerwone-Czarne”, akcja plastyczna; „Kapelusz zawsze zdejmuję ostatni”, spektakl szkolny Studium Aktora-Mima
- 1994-95 - „Dance Macabre”, cykl groteski (trzy realizacje)
- 1995 - „Koniec-dokumentacja”; „Pod spodem”; „Dwoje ludzińków”, widowisko plenerowe wg Bolesława Leśmiana
- 1996 - „Jestem”, akcja plastyczna; „Pierwsza miłość” wg S.Becketta;
- 1997 - „Pieśń o chlebie”; „Głodnemu biada”, akcja plastyczna
- 1998 - „Gniazdo ptaki ziemi niczyjej”; „Mediament”
- 1999 - „Gry medialne”;
- 2000 - PLENERY WIELKICH JEZIOR Festiwal Mazurski;
- 2001 - PLENERY WIELKICH JEZIOR Festiwal Mazurski;
„Kim jestem - kim jesteś?”, Projekt kulturowy
- 2002 - „Kim jestem - kim jesteś?”, wersja II; „Telegram”
- 2003 - „Kto?Co? - Ziemia”; „Kim jestem - kim jesteś?”, wersja III, „Pieśń o babie”
- 2004 - „Pieśń o babie”, wersja II
- 2005-06 - Pobyt Z.Waszkielewicz za granicą; praca nad projektem „POD GOŁYM NIEBEM / OUTDOORS, z Teatrem IOTA wśród małych ojczyzn Europy”
- 2007 - „Pod gołym niebem”
- 2008 - „Szkoła czarownic”;
Projekt „Pod gołym niebem - Outdoors” (01 sierpnia - 21 września):
Polska, Litwa, Łotwa, Estonia, Finlandia, Szwecja, Dania, Niemcy
- 2009 - Projekt „Pod gołym niebem - Outdoors” (28 sierpnia - 06 października):
Polska, Niemcy, Holandia, Belgia, Luksemburg, Francja, Hiszpania, Portugalia, Szwajcaria
- 2010 - „Westchnienie”
- 2011 - „Złote wesele” Ingmara Villqista; „IOTA w IOTĘ”, wystawa
- 2012 - „Duch dąży dokąd chce”, projekt warsztatowy
- 2013 - „Kur zapiał”, „Teatr bez ścian”, projekt warsztatowy;
- 2014 - SCENA SŁOWA: „Antygona” Sofoklesa,
„Iwona, księżniczka Burgunda” Witolda Gombrowicza;
- 2015 - SCENA SŁOWA: „Świętoszek” Moliera, „CHCIWOŚĆ”
„Damy i huzary” Aleksandra Fredry, „Pięknego jutra”

Uwaga:

brak nazwiska przy tytule utworu oznacza, że autorem jest Zbigniew Waszkielewicz

**Projekt wsparty środkami:
Urzędu Marszałkowskiego w Olsztynie,
Powiatu Giżyckiego i Urzędu Miejskiego w Giżycku**

Partnerzy II etapu projektu:

I Liceum Ogólnokształcące im. W. Kętrzyńskiego w Giżycku,
Ryńskie Centrum Kultury,
Klub Wojskowy 15 Giżyckiej Brygady Zmechanizowanej,
Centrum Profilaktyki Uzależnień i Integracji Społecznej w Giżycku,
Giżycki Uniwersytet III Wieku

Ryńskie Centrum Kultury

Organizator

**Fundacja Teatr IOTA - Radzie 26, 11-510 Wydminy; www.iota.fr.pl
Tel/fax 874209122, kom. 536878687; e-mail: iota@fr.pl**

